

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA SECȚIA
CONTENCIOS ADMINISTRATIV DOSAR
NR:XXXXX

DECIZIA CIVILĂ NR.XXX
Ședința publică din XXXX

S-a luat în examinare recursul formulat de reclamanta SC XXXX SRL Arad, împotriva sentinței civile nr. XXXX, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr.XX, în contradictoriu cu pârâtele întimate Autoritatea Națională a Vămirilor București, Direcția Regională Vamală Arad, Biroul Vamal Nădlac și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în ședință publică, lipsă părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșierul de ședință, după care, văzând lipsa părților și faptul că la dosar a fost formulată cerere de judecare în lipsă conform prevederilor art.242 Cod procedură civilă, instanța reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față constată :

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Arad sub nr.XXX, reclamanta SC XXX SRL Arad a chemat în judecată pe pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, Biroul Vamal Nădlac, Direcția Regională Vamală Arad și Autoritatea Națională a Vămirilor București și a solicitat anularea Deciziei nr.XXX emisă de D.G.F.P.Arad, a actului constatator nr. XXXX și a actului de dobânzi de întârziere încheiate de Biroul Vamal Nădlac.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că prin Actul constatator nr. XXXX și actul de dobânzi de întârziere încheiate de Biroul Vamal Nădlac s-a stabilit în sarcina sa obligația de plată a sumei de 18.979 Ron și că prin Decizia nr. XXXXX D.G.F.P.Arad a respins contestația.

Actele atacate, afirmă reclamanta, sunt nelegale întrucât SC XXXX SRL nu are calitate de principal obligat, deoarece potrivit art.162 din H.G. nr. 1114/2001 în cazul mărfurilor tranzitate conform tranzitului comun, titularul de tranzit este principalul obligat ori SC XXXX SRL în calitate de comisionar în vamă, nu poate avea calitate de titular de tranzit, comisionul în vamă având obligațiile prevăzute de art.80 cod vamal coroborat cu cele prevăzute de art.95 lit.i din H.G. nr.1114/2001, care stabilește în sarcina comisionarului în vamă, obligația de a plăti la biroul vamal drepturile convenite bugetului de stat, prevăzută în normele legale, în cazul în care această plată nu s-a efectuat direct de către titularul operațiunii ori în cauză titularul de tranzit este proprietarul autoturismului și acesta era obligat să prezinte biroului vamal de destinație mărfurile în stare intactă.

Raportat la faptul că nu se poate reține nici o culpă în sarcina sa ca și comisionar în vamă, reclamanta consideră că în cauză nu poate opera nici răspunderea solidară cu titularul operațiunii de vămuire.

Pe de altă parte, afirmă reclamanta, nu poate fi îndatorată în mod direct de la plata obligației vamale, rezultată în urma încheierii din oficiu a regimului vamal de tranzit în condițiile în care prin art.159 cod vamal se prevede pentru regimul vamal suspensiv care nu se încheie în termen, datoria vamală devine exigibilă, și se stinge prin executarea de către autoritatea vamală a garanției constituite, și din aceste prevederi rezultă că există o singură modalitate de stingere a datoriei vamale prin executarea garanției.

Cum operațiunea de tranzit a fost garantată prin Certificatul de garanție globală constituit la Biroul Vamal Nădlac, iar autoritatea vamală nu și-a respectat obligațiile impuse de pct.24 alin.1 lit.b din Anexa 1 la Decizia nr.XXXX a D.G.V., prin faptul că rru a înștiințat în scris banca la care a fost constituită garanția, că regimul de tranzit nu a fost încheiat în termen de 12 luni de la data înregistrării declarației de tranzit, termenul s-a prescris din cauza autorității vamale.

Actul constatator, afirmă reclamanta, a fost emis cu încălcarea procedurii de cercetare și control aposteriori reglementată, de cap.6, secțiunea 1 - Transport rutier art.124-130 din Anexa 1 la Decizia nr.XXXXX a D.G.V., care prevede obligația de a solicita în scris principalului obligat informații cu privire la încheierea operațiunii de tranzit sau dovada că regimul de tranzit a fost încheiat.

Prin întâmpinările depuse pârâtele D.G.F.P. Arad și A.N.V. București au cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Cu privire la cererea de anulare a deciziei D.G.F.P. și a actului constatator, pârâtele susțin că reclamanta în calitate de principal obligat, avea obligația conform art.95, 96, 162 din H.G. nr.1114/2001 și a Deciziei nr.XXX a D.G.V. să plătească drepturile convenite bugetului de stat în cazul în care această plată nu s-a efectuat direct de către titularul de tranzit.

Prin sentința civilă nrXXXX, pronunțată în dosar nr.XXX, Tribunalul Arad a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC XXXXX SRL Arad împotriva pârâților Autoritatea Națională a Vămile București, Direcția Regională Vamală Arad, Biroul Vamal Nădlac și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, pentru anularea Deciziei nr.XXXX, act constatator nr.XXX și exonerarea de plată a datoriilor vamale. Fără cheltuieli de judecată.

În motivarea soluției pronunțate, prima instanță a reținut următoarele:

Prin Actul constatator nr. XXXX, Biroul Vamal Nădlac a încheiat din oficiu operațiunea de tranzit vamal pentru autoturismul importat la data de XXX și a stabilit în sarcina reclamantei SC XXX SRL Arad obligația de plată a sumei de 11.922 Ron, reprezentând datorie vamală pentru care a calculat și dobânzi de întârziere în sumă de 7.057 Ron, reținând că aceasta în calitate de principal obligat, avea obligația de a încheia operațiunea de tranzit în termenul acordat.

Reclamanta a atacat actul constatator, contestând calitatea sa, de principal obligat, considerând că a depus la Biroul Vamal Nădlac declarația vamală de tranzit (fila 40) nrXXXX în calitate de comisionar în vamă și nu în calitate de principal obligat, considerând că din interpretarea art.162 din H.G. nr.114/2001 în cazul mărfurilor tranzitate conform prevederilor tranzitului comun titularul de tranzit este principalul obligat,

f
c
c
e
t
f
*
c
t
c
v
c
£
l
re
d
te
Q
A
P
ir
e
te
re
Q
ac
re
P
P
S
O
al
A
cc
H
m
n

v*> d

interpretând greșit acest text, în sensul că termenul "principalul obligat" i-a dat o interpretare literară în sensul de "principal răspunzător, primul răspunzător".

Ca urmare a apreciat că prin art.126 din H.G.nr.1114/2001 s-a stabilit că răspunderea revine titularului de tranzit, ori printru acest articol nu se stabilește răspunderea titularului de tranzit ci se definește cine este titularul de tranzit, stabilind că acesta este "principalul obligat" în accepțiunea dată acestui termen prin art.4 lit.e Anexa 1 la Decizia nr.XXXXXX.

Conform art.4 lit.e din Anexa 1 la Decizia nr.XXXXXX a D.G.V., termenul de principal obligat este definit ca fiind persoana juridică autorizată de autoritatea vamală, care își exprimă voința de a efectua o operațiune de tranzit comun prin depunerea declarației de tranzit prevăzută în acest scop, sau persoana fizică ce depune în nume propriu declarație de tranzit pentru vehiculele terestre.

La rubrica nr.50 din DVIZ nr.XXXXXXXXXX (fila 40) principalul obligat, al operațiunii de tranzit este menționată reclamanta SC XXXXX SRL.

Ca urmare, în cauză titularul de tranzit prevăzut de art.162 din H.G, nr. 1114/2001 este reclamanta - ca principal obligat.

Având în vedere calitatea acesteia de principal obligat, reclamantei îi revine obligațiile prevăzute la art.12 din Decizia nr.XXXXXX, respectiv de a depune declarația de tranzit, de a prezenta autoturismul, împreună cu v=i, declarația de tranzit și documentele însoțitoare la biroul de destinație în termenul acordat, să respecte dispozițiile referitoare la regimul de tranzit comun, să achite taxele vamale și alte drepturi de import în cazul în care mărfurile nu sunt prezentate.

Instanța a înlăturat susținerile reclamantei că autoritatea vamală nu putea proceda la obligarea sa la plata datoriei vamale rezultate în urma încheierii din oficiu a regimului vamal de tranzit în condițiile în care nu a executat garanția constituită de debitorul vamal, importatorul autoturismului, în termen de 12 luni de la data înregistrării declarației de tranzit, considerând reclamanta că datoria vamală se putea stinge numai prin executarea garanției conform art.159 alin.2 Cod vamal.

Chiar dacă datoria vamală nu s-a stins prin executarea garanției, aceasta nu înseamnă că s-a prescris dreptul autorității vamale de a mai recupera această datorie, având în vedere că art.61 din Codul vamal prevede posibilitatea autorității vamale să efectueze controlul ulterior al operațiunilor, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, tocmai pentru a stabili eventualele diferențe privind datoria vamală, întocmind în cazul diferențelor în minus act constatator.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamanta SC XXXXSRL Arad, considerând-o ca fiind netemeinică și nelegală.

În motivarea recursului se invocă în esență următoarele: Nelegalitatea actului constatator atacat constă în primul rând în faptul că titularul operațiunii de tranzit a scos din țară, în termenul legal de 8 zile, autoturismul marca Ford XXX, așa cum rezultă din adresa Poliției de Frontieră Arad, nr.XXX, motiv pentru care la data întocmirii actului constatator, regimul vamal suspensiv încetase în baza art.155 alin.1 din H.G.nr.1114/2001.

Se mai susține și că prim instanță nu a efectuat distincția legală ce se impunea între noțiunile de „principal obligat” și cea de „comisionar vamal”, între „declarația vamală în detaliu” și „declarația vamală de tranzit”, cât și între

biroul vamal pe lângă care își desfășoară activitatea vamală comisionarul vamal și biroul vamal la care trebuie depusă o declarație vamală de tranzit.

Recursul este neîntemeiat.

Astfel din examinarea întregului probatoriu administrat în cauză, Curtea constată că prima instanță a reținut o corectă stare de fapt, constând în aceea că reclamanta SC XXXXX SRL este titular de tranzit al importului efectuat cu XXX nr.XXXX, import care nu a fost definitivat în termenul stabilit de organele vamale, situație în care s-a procedat la încheierea din oficiu a operațiunilor vamale, în baza art.95 alin.2 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României.

Potrivit art.162 alin.1 din H.G.nr.1114/2001, titularul de tranzit este transportatorul mărfurilor, însă în cazul mărfurilor tranzitate potrivit tranzitului comun, titularul de tranzit devine principalul obligat, în speța de față reclamanta SC XXXXX SRL.

Întrucât operațiunea de tranzit nu a fost încheiată în termenul de 8 zile stabilit prin declarația vamală de tranzit XXXXX, atragerea răspunderii reclamantei se întemeiază pe dispozițiile art.95 lit.i din H.G. nr. 1114/2001, care dispune că în situația în care plata drepturilor cuvenite bugetului de stat, prevăzute în normele legale, nu sunt achitate la birourile vamale direct de titularul operațiunii, ele vor fi plătite de către comisionarul vamal, cât și pe dispozițiile art.96 din Regulamentul vamal care instituie în sarcina comisionarului vamal răspunderea în solidar cu titularul operațiunii de vămuire, pentru diferențele în minus constatate la un control ulterior, precum și pentru penalitățile ce rezultă din aceste operațiuni.

Cât privește susținerea reclamantului potrivit căreia, autoturismul în discuție ar fi fost scos din țară în termenul legal de 8 zile de către titularul operațiunii, se constată că nu are suport probator la dosarul cauzei.

Față de considerentele mai sus reținute, Curtea apreciază că recursul de față este neîntemeiat, urmând a fi respins, în baza dispozițiilor art.312 alin.1 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de reclamanta SC XXX SRL Arad, împotriva sentinței civile nr.XXXXX din XXXXX, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr.XXXXX.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi XXXX.